

— **Mayerhofer pobegnil.** Z Dunaja je pobegnil vinski trgovec Mayerhofer, ki je zadnji čas mnogo zgubil pri stavah na dirkališčih. Mayerhofer je bil poprej trgovski pomočnik v Celovci. Pravil je, da je zadel velik dobiček neko srečko in kazal ljudem hran. knjižico za 18.000 gl. Tako je več ljudij osleparil. Ta knjižica je bila ponarejena, kakor se je pokazalo.

— **Tatice.** V Pragi je pri nekem gospodu vstopila v službo Antonijo Zveřina, a je kmalu popihala, ko je seboj vzela dve hranilnični knjižici za 334 in 300 gl. Na jedno teh knjižic v Kolinu vzela je iz hranilnice 300 gl. Kolinska policija je pa dobila tatice, a ne Zveřino, temveč znano Emanuelo Pišo, ki je Zveřini bila poselske bukvice ukrala. Policija našla je nekaj denarja pri njej. Zaprla je tudi njeni sestri in dve drugi njeni znanki in pri vseh našla mnogo nakradenega blaga.

Razpis častnih nagrad.

Vedno glasneje se v novejšem času po javnih glasilih in v literarnih krogih izraža želja, naj bi Matica močnejše gojila v svojih društvenih knjigah leposlovje. Da tej želji ustreže ter pospeši razvoj slovenske pripovedne književnosti, razpisuje odbor „Slovenske Matice“ po določenih „Jurčič-Tomšičeve ustanove“ 200 goldinarjev častne nagrade izvirni povesti slovenski, obsežajoči najmanj 10 tiskovnih pól. Ko bi pa ne došla nobena takšna povest, razpisujeta se zajedno tudi dve častni nagradi po 100 goldinarjev dvema izvirnima povestima, obsežajočima najmanj po 5 tiskovnih pól, oziroma dvema daljšima epičnima pesmima, ali pa jedni povesti in jedni daljši epični pesmi.

Spisi, ki se poganjajo za častno nagrado, morajo biti takšni, da po obliki in vsebini ustrezajo umetniškemu zakonu pripovedne književnosti v obče, poleg tega pa še književnim namenom „Slovenske Matice“ posebej. Pisatelji, katerim se prisodijo častne nagrade, prejmo vrhu tega za svoja dela še navadne pisateljske nagrade, katere plačuje „Slovenska Matica“ vsled § 12. svojega opravnega reda po 25—40 gld. za tiskovno pól. Rokopise je brez pisateljevega imena pošiljati odboru „Slovenske Matice“

do 1. julija 1896. leta.

Pisateljevo ime je pridejati rokopisu zapečatenemu in opremljeno z dotičnim geslom.

Ker hoče odbor s tem razpisom ustreči veliki večini Matičnih udov ter jim v roke podati lepo zabavno knjigo, pričakuje, da se slovenski pripovedni pisatelji — zlasti priznani slovenski pripovedniki, ki so se doslej ogibali „Slovenske Matice“ — primerno odzovejo njegovemu pozivu.

V Ljubljani dné 1. decembra 1895.

Fr. Levec,
predsednik.

E. Lah,
tajnik.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 30. nov. 1895. Pšenica gld. 8.— kr., rž gld. 7.50 kr., ječmen gld. 6.50 kr., oves gld. 7.— kr., ajda gld. 7.80 kr., proso gld. 6.50 kr., turšica gld. 7.— kr., leča gld. 11.— kr., grah gld. 11.— kr., fižol gld. 12.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Loterijske srečke.

V Brnu dne 4. dec. t. l.: 76, 65, 17, 67, 64.

Na Dunaji dne 30. nov. t. l.: 69, 26, 16, 11, 62.

V Gradci dne 30. nov. t. l.: 48, 32, 64, 2, 89.

Svoji k svojim!

Kolesarji pozor!

Najnovejša pnevmatična kolesa s zvonci, svetilnicami, zračnimi pihalkami in z vsemi pripravami, prodajajo se zdaj po 110 in 120 gld.*) komad pri dobro znani in poštenu domači tvrdki:

JAKOB ŠTRUKELJ
zaloga koles.

TRST trg velike vojašnice **TRRT**

Jamči se za vsako kolo 1 leto. Omenjenih koles ni primerjati onim, katere ponujajo v časnikih dvomljive tovarne in tvrdke po nizkih cenah, temveč ta so zelo močna, lepa, lahka in trpežna. Na zahtevanje pošlje se fotografijo dotičnega kolesa.

To priložnost naj porabijo sedaj tudi oni, ki bi se radi naučili voziti. Vsakemu kolesu dodá se tiskan navod, kako je je treba rabiti in v redu držati, kako se rabi orodje in kako se vsakdo sam lahko nauči voziti v malo dneh in brez nevarnosti.

V tej veliki zalogi prodajajo se tudi rabljena pnevmatična kolesa s zvonci, svetilnicami, pihalkami in z vsem potrebnim orodjem po 70, 80 in 90 gld. komad.

Stara kolesa s trdim kavčukom, pripravna za začetnike, prodajajo se po 30, 40 in 50 gld. komad. — Vsa zgoraj omenjena kolesa prodajajo se jedino le proti gotovemu plačilu.

Naročbe se točno izvršujejo na vse kraje, voznine proste.

Pisma, naročbe in brzojavke naj se adresirajo na pisarno:

Jakob Štrukelj, Sv. Ivan, št. 624, pri Trstu.

Kolesarji pozor!

*) Znižale so se cene kolesom, radi novih in velikih pogodb s tovarnami in tudi radi množine koles, nahajajočih se v zalogi, katera se zdaj radovoljno oddado po tako nizkih cenah.

Ravnokar je izšla v zalogi J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani

Velika in Mala

PRATIKA

za prestopno leto

1896.

Samo tista je prava J. Blasnikova „Pratika“, ki ima na prvi strani podobo sv. Jožefa, kot uradno potrjeno varstveno znamko.